

بسم الله الرحمن الرحيم
د «IMF» په نوم چاقو

خبر: ش

د فدرال کابینې د گازو او نفتو شرکتونو د ونډو پلور او د دولتي اډو فرمان له اماراتو سره له دوه تر ۵،۲ میلیارده ډالرو پلور تصویب کړ. متحده عربي اماراتو په مې میاشت کې اسلام اباد ته له نغدي ورکړې څخه د پخوانیو پورونو د نه ورکړې له امله ډډه وکړه او پر ځای یې غوښتنه وکړه چې د پانګونې لپاره شرکتونه پرانيزي. (Tribune Pakistan)

تبصره:

بنګپلاک پایته نه دی رسېدلی، یوازې یې بنې بدلون کړی. د پرمختګ په حال کې د هېوادونو د خپلواکۍ له پراخوالي څخه د مخنیوي لپاره تر ټولو ارزښتمن ابزار پور و. پاکستان کمزوری اقتصاد رامنځته کړ او هیله‌مند و چې له الله سبحانه و تعالی څخه د ډارېدونکو واکمنانو له خوا به اداره شي او د اسلامي نړۍ د پرمختګ په مسیر کې به د اسلامي حکومت تر چتر لاندې پرمختګ وکړي.

د استعمار تر پړاو وړاندې بریتانیا د وریجو او منسوجاتو غونډې توکي له هندي تولیدونکو څخه په سپینو زرو اخیستل.

خو کله چې د هندوستان په سوداګرۍ کې ختیځ انحصاري شرکت رامنځته شو، نو چور او چپاول یې پیل کړ. د بریتانیا ۲۰۰ کلنه واکمني نه یوازې د دې لامل شوه چې ستر توکي له لاسه ورکړي، بلکې دغه قوانین په ستره کچه بیرته پرې راوگرځېدل. د بنګپلاکګرو او مزدورو واکمنانو تر منځ تړون پر دې اساس و چې هر یو خپلي ګټې خوندي کړي. له ابو خیدایش څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

«الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْكَلِّ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ»

ژباړه: مسلمانان په درېو شیانو کې شریک دي: څرخ‌خاڼونه، اوبه او اور.

د پاکستان واکمنان د پیدایښت له وخته بیا تر نن پورې په بې شرمانه ډول خپله اساسي شتمني پلوري. کیسه تل په پور، له لاسه ورکونې او د پخواني حکومت په تمبلې پیلېږي او د خلکو د پراخې قربانۍ په ورکونې پایته رسېږي. د پخوانیو پورونو د ورکړې لپاره د پیسو له نړیوال صندوق او نورو ادارو د نورو پورونو تر لاسه کولو نه یوازې د پاکستان اقتصاد فلج

کړی، بلکې د خلکو پټ او عزت ته یې هم زیان رسولی دی. مور د (PTCL) په څېر د ارزښتمندو شتمنیو د له منځه وړلو شاهدان وو.

په ۲۰۰۵ م کال کې د یو بې کفایتې او نامناسب ستر شرکت تر طرحه کولو وروسته د پاکستان حکومت ۲۶ سلنه ونډې د دوبي اتصالات ته په ۲,۶ میلیارده ډالرو ورکړې. د (PTCL) شرکت په خصوصي کېدو سره په جنوبي اسیا او سیمه کې په فناورۍ کې تر ټولو پیاوړی شرکت و. تازه دغه شرکت په ۴۵۲ میلیونه خالص سود سره خپل کلني عاید ۱,۴ میلیارده ډالر ثبت کړي دي.

په څلورو کلونو کې د شرکت د مارکېټ ارزښت ۷۵ سلنه راټیټ شو چې په پایله کې یې د پاکستان حکومت ته درې میلیارده ډالر زیان واوښت. پر دې سربېره، اتصالات شرکت نن ورځ د حکومت ۸۰۰ میلیونه ډالر پور وړی دی، چې د اوسني ارزښت دوه برابره دی. د دې کچې پوره کېدو پر ځای حکومت له عربي اماراتو نور پور هم غواړي.

د پاکستان د انرژۍ سکتور خصوصي کېدو د دغه هېواد کورنی اقتصاد فلج کړی او پاکستان د پورونو په ناوړه کړۍ کې راگیر دی. که مور د پاکستان بانکونو ته وگورو، په ۲۰۰۰ م کال کې لیدل کېږي چې هغوی له خصوصي کېدو څخه ډېره گټه تر لاسه کړه، ځکه دغه گټه دولت ته له پور ورکولو څخه ده.

که مور خپله دنده او تگلاره په سمه توګه ترسره کړو او د نورو په زیان له لوبې لاس واخلو، نو د ټولې نړۍ لپاره به یوه بېلګه شو. دا څه به نه یوازې د اقتصادي ودې لامل شي، بلکې مور به پر دې توانېدلي وو چې الله سبحانه وتعالی خوشحاله کړو.

د اسلام اقتصادي تگلاره له اسلامي عقیدې اخیستل شوې. بله هره پالیسي معیوبه او ثبات نه شي رامنځته کولی، ځکه هغه به د انسان د عقل پر اساس جوړه شوې وي. پر همدغه اساس، د اسلامي دولت پالیسي د ملي عواید ډېرېدو پر اساس نه ده، بلکې پر امت د کورنۍ او بهرنۍ شتمنۍ د وېش ضمانت کوي، خو په دې سره د وګړو اساسي اړتیاوې پوره شي. د خلافت دولت مشر د هغه مال ساتونکی دی چې د مسلمانانو د سیمو د اړتیا پر اساس دغه شتمني پرې ووېشي.

«خو الله انصاریه» روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

«إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقِّ فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

ژباړه: يو شمېر انسانان د الله سبحانه و تعالی مال تر لاسه کوي لکه د مسلمانانو بيت المان ،
زکات او نور او د قيامت په ورځ به جهنم ته ولاړ شي.

د حزب التحرير مرکزي مطبوعاتي دفتر

۱۴۴۳ هـ. د ذولحجې ۳۰ مه

۲۰۲۲ م کال د جولای ۲۹ مه

ژباړه: بهير «وياړ»